

ΓΙΑ ΝΑ ΚΡΑΤΗΣΟΥΜΕ ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΖΩΝΤΑΝΟ ΟΛΟΧΡΟΝΙΣ

Το χωριό μας έχει το μεγάλο προνόμιο του πολύ καλού εδαφικού αναγλύφου και του πλούσιου φυσικού περιβάλλοντος (δάση, νερά, κλωρίδα, πανίδα, πλούσια).

Οι υποδομές της Κρεμαστής πολύ καλές. Είναι το χωριό που ξεχωρίζει από όλα τα χωριά της Λακωνίας (πεδινά και ορεινά). Η διαβίωση στη Κρεμαστή είναι ιδιαίτερα ευχάριστη όλες τις εποχές του χρόνου. Όμως μόνο δύο μήνες το Καλοκαίρι το χωριό είναι ζωντανό.

Για να κρατηθεί το χωριό μελλοντικά στόχος μας πρέπει να είναι η διατήρηση ζωντανού του χωριού όλο το χρόνο.

Για να πετύχουμε αυτό τον στόχο, εκθέτω τις παρακάτω σκέψεις μου και ας τις αξιολογήσουν η Κοινοτική Αρχή, οι σύλλογοι του χωριού και οι συγχωριανοί μου.

Τα στοιχεία που θα συμβάλλουν στην υλοποίηση του παραπάνω στόχου είναι:

- Η διατήρηση του φυσικού περιβάλλοντος, δηλαδή η προστασία του δασικού πλούτου, από φωτιά και η αποφυγή εγκατάστασης αιολικών πάρκων σε δασικές περιοχές. Χρειάζεται συνεχής επαγρύπνηση. Όσοι ρυπαίνουν το φυσικό περιβάλλον να καταγγέλλονται στους επιθεωρητές περιβάλλοντος ή στην επιτροπή περιβάλλοντος του Δήμου.
- Πρέπει να αναδείξουμε την κουλτούρα μας, τα πολιτισμικά στοιχεία, την ιστορία του χωριού όπως τα μονοπάτια, οι βρύσες, τα αλώνια, τα καλύβια (αγροικίες), τις στέρνες, τα μαντριά, τα εξωκλήσια μας, και τους νερόμυλους. Υπάρχουν προγράμματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης που χρηματοδοτούν αυτές τις δράσεις.
- Δημιουργία λαογραφικού μουσείου που θα αποτυπώνει την ιστορία του χωριού, τις ασχολίες των κατοίκων, τα έθιμα και τις παραδόσεις μας.
- Εξασφάλιση από την Κοινότητα της κυριότητας του Δημοτικού Σχολείου, με στόχο την χρήση του ως ξενώνα, με την εφαρμογή της ίδιας διαδικασίας με αυτή της ταβέρνας του κληροδοτήματος θ. Παππαμικαλόπουλου. Εάν δεν ευοδωθεί η προσπάθεια αυτή, να ανακαινισθεί το σχολείο για πολλαπλές χρήσεις (πολιτιστικές εκδηλώσεις, ημερίδες, λαογραφικό μουσείο). Το θέμα της αξιοποίησης του σχολείου πρέπει να αποτελέσει πρωταρχικό στόχο της Κοινότητας και των Συλλόγων εσωτερικού – εξωτερικού.
- Οι σημερινοί καιροί και το διαγραφόμενο μέλλον της οικονομίας έχει ήδη προκαλέσει την μετανάστευση νέων ανθρώπων από τα μεγάλα αστικά κέντρα στην περιφέρεια, οι οποίοι αναπτύσσουν επιχειρήσεις (γεωργία, κτηνοτροφία, τουρισμό, εμπόριο). Πιστεύω ότι η επιδείνωση της κατάστασης της οικονομίας (το τούνελ κλείνει) θα προκαλέσει μεγαλύτερο κύμα εσωτερικής μετανάστευσης αστικού πληθυσμού στην περιφέρεια. Τέτοιες κινήσεις θα πρέπει να προβληματίσουν τους Κρεμασιώτες (νέους, συνταξιούχους) και να ενθαρρυνθούν από τον Δήμο, την κοινότητα και τους συλλόγους μας. Ας δούμε την ιστορία στη διάρκεια του Κραχ του 1929-1930 (επιστροφή μεταναστών Αμερικής στο χωριό).

Οι παραπάνω σκέψεις ας αξιολογηθούν από Κοινοτικό Συμβούλιο και συλλόγους, και συγχωριανούς. Πιστεύω με συλλογική προσπάθεια και χωρίς υστεροβουλίες, μπορούμε να πετύχουμε τον στόχο της διατήρησης του χωριού ζωντανού όλο το χρόνο

Εκτιμώ ότι η οργάνωση του 2^{ου} συνεδρίου, είναι αναγκαία και επείγουσα, για να εξυπηρετηθεί ο παραπάνω στόχος.

N.A.Δ

ΤΑ ΝΕΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

Οι τελευταίες ημέρες του Ιουλίου κύλησαν με αφίξεις πατριωτών μας από Αθήνα ή το εξωτερικό, τα σπίτια γέμιζαν επισκέπτες, η πλατεία τα βράδια συγκέντρωνε πατριώτες που έσμιγαν μετά από αρκετό διάστημα και αντάλλαζαν θερμές χαιρετούρες, τα μικρά παιδιά βρήκαν τις παρέες του περασμένου καλοκαιριού, αλλά και με καινούργια παιδιά που μεγαλώνοντας κατά ένα χρόνο απόκτησαν δικαιώματα παιγνιδιού γύρω από τη πλατεία τα βράδια.

Αρκετοί πατριώτες πήγαν στον Άγιο Παντελεήμονα του Γκιότσαλη κάτι που παλαιότερα γινόταν από όλη σχεδόν τη νεολαία του χωριού.

Ο Αύγουστος ήρθε δροσερός, μετά τη δύση του ήλιου το πανωφόρι ήταν απαραίτητο

Συνεχίστηκαν οι αφίξεις πατριωτών, που πάντοτε θέλουν προ της Παναγίας να είναι στο χωριό. Καθημερινά ηχοούσε η καμπάνα της εκκλησίας, οι παρακλήσεις του δεκαπενταύγουστου συγκεντρώνουν στην εκκλησία το γυναικόκοσμο κυρίως του χωριού.

Τις παραμονές της Παναγίας τα μαγαζιά ήταν καταγεμάτα, αλλά και όλα σχεδόν τα σπίτια φωτισμένα.

Δυστυχώς την εορτή της παναγίας σκίασε ο ξαφνικός θάνατος της πατριώτισσας μας Γούλας Ζώταλη, μια μορφή που πέρασε απερίγραπτα βάσανα τα χρόνια του εμφυλίου σπαραγμού, όπως τόσοι αθώοι.

Η Γούλα ήταν θυγατέρα του Δημήτρη Μανούσου από τη γειτονιά της βρύσης παντρεύτηκε το 1953 τον Αντώνη και απέκτησε το Παναγιώτη την Άννα και τη Βάσω

Η σχολαστικότητα της στη καθαριότητα ήταν γνωστή σε όλους μας, τα τελευταία χρόνια το χειμώνα διέμεναν στον Αγιάννη, αλλά επέστρεφαν την Άνοιξη στο χωριό

Τα πανηγύρια της Παναγίας που διοργανώνει ο τοπικός σύλλογος ήταν απόλυτα επιτυχή, επί τέλους το γνήσιο δημοτικό τραγούδι, οι σωστοί ήχοι χάρισαν αλψιμόντες βραδιές στους πατριώτες μας

Την 15η Αυγούστου στο ναό της Παναγίας εκκλησιάστηκε η βουλευτής επικρατείας

Του ΠΑΣΟΚ Κα Ελένη Παναρίτη, η καταγωγή της από τα γειτονικά Κουπιά, που οι εκεί Παναριταίοι έφυγαν παλαιότερα από τη Κρεμαστή.

Η κα Παναρίτη μας εξέπληξε με την απλότητα της, παρά το βαρύ βιογραφικό της

Μία σύγχρονη πολιτικός απαλλαγμένη από τους κομματικούς φανατισμούς.

17 Αυγούστου πραγματοποιήθηκε η αιμοδοσία με επιτυχία, είναι ίσως η πιο σημαντική προσφορά στη κοινωνία των πατριωτών μας, το ίδιο βράδυ επακολούθησε συγκέντρωση πατριωτών μας στο προαύλιο της εκκλησίας, παρουσία του Δημάρχου, παρουσιάσαμε μια άθλια εικόνα, οι Κρεμασιώτες παλαιότερα διαφωνούσαν σε πολλά θέματα αλλά ανάμεσα τους κυριαρχούσε αγάπη και ευγένεια, αυτά τα στοιχεία έλειψαν από τη φετινή συγκέντρωση, οι προσβλητικές συμπεριφορές προς τους ομιλητές υποβαθμίζουν τη κοινωνία του χωριού που τόσο πάλεψε για τη σωτηρία του.

Την 18 Αυγούστου πραγματοποιήθηκε η

εκδρομή των πατριωτών στη ράχη του Τούμπαλη και όχι στον Αι Γιώργη, επειδή διαπιστώθηκε ότι η βρυσούλα που αιώνες ζωντάνευε τη περιοχή, στέρεψε πλέον, το νερό δε χάθηκε πρέπει να βρεθεί ξανά, η εξαφάνιση του μας αποκόπτει από ένα σημαντικό κεφάλαιο της ιστορίας μας.

Υπήρξε μεγάλη προσέλευση πατριωτών μας στην εκδρομή, παρά ταύτα πιστεύω ότι ο τόπος είναι ακατάλληλος για μεγάλες συγκεντρώσεις, τα μικρά παιδιά ασφυκτιούσαν, τα παιγνίδια ήταν αδύνατο να γίνουν εκεί.

Την ίδια ημέρα προέκυψε πυρκαγιά από αμέλεια στο λαμποκάμπι, στη πλαγιά του Γαιδουροβουνιού, ευτυχώς εύκολα κατασβέστη κυρίως από νέους του χωριού.

Την επόμενη μέρα οι δύο σύλλογοι πραγματοποίησαν εκδήλωση στη κάτω πλατεία.

Το πρώτο μέρος περιλάμβανε ομιλία για λαογραφικά θέματα του χωριού μας.

Μεγάλη η προσπάθεια των παιδιών να ανταποκριθούν στο έργο που τους ανέθεσαν τα Δ/Σ των συλλόγων, όμως ακόμα ανάμεσά μας ζούνε τόσο πατριώτες που βίωσαν τη Κρεμαστή του παρελθόντος, δεν έπρεπε να απευθυνθεί προς αυτούς η πρόσκληση;

Εξαιρετική η παρουσία του χορευτικού ομίλου, αξιόπαινος ο φίλος μας κος Παρασκευόπουλος.

Το γλέντι συνεχίστηκε μέχρι αργά, κάποια θορυβώδη βεγγαλικά που πρωτοεμφανίστηκαν στο χωριό τη φετινή χρονιά, πρέπει να μην επανεμφανιστούν.

Τα Εννιάμερα έγινε μεγαλοπρεπής εορτηνός τη παραμονή παρουσία πολλών ιερέων.

Οι ψάλτες μας Χρήστος Χαραμής Γιώργος Μπέλεσης Βασίλης Τσορομώκος προσέφεραν μοναδική χαρά και αγαλλίαση στο εκκλησίασμα.

Ανήμερα τα εννιάμερα χοροστάτησε ο ακούραστος μπτροπολίτης μας Ευστάθιος.

Το γλέντι περιορίστηκε μόνο για μια βραδιά, η παρουσία επώνυμης καλλιτέχνιδας προσέφερε μόνο οικονομικά οφέλη, ακούστηκαν δυσμενή σχόλια από παρά πολλούς.

Στις ημέρες που ακολούθησαν είχαμε αποχωρήσεις, κυρίως της νεολαίας, αλλά και των μεταναστών μας. Η χρονιά ιδιαίτερα όψιμη, τέλος Αυγούστου γίνανε τα σύκα και τα σταφύλια, βροχές καθόλου για αρκετό διάστημα.

Αρχές του Σεπτεμβριού έγινε στο χωριό ο γάμος της Ελένης Π. Δρίβα με τον Κώστα Μπραντίτσα εκ Νιάτων, είχε πολλά στοιχεία από τη παράδοση και μας ξύπνησε όμορφες αναμνήσεις.

Επακολούθησαν λίγες βροχές, ικανές πιστεύουμε για να εμφανιστούν τα αγριόχορτα.

Ήρθαν οι ημέρες του τρύγου, η παραγωγή ήταν για κάποιους ικανοποιητική, αργότερα θα κριθεί η ποιότητα του κρασιού.

Ένα θλιβερό γεγονός επεφύλασσε τις τελευταίες του ημέρες ο Σεπτέμβρης.

Έφυγε από τη ζωή ένας από τους πιο αγαπητούς πατριώτες μας, ο Παναγιώτης Παρδάλης, η απλότητά του το χιούμορ του η χρήση της αυθεντικής Κρεμασιώτικης γλώσσας, η αγάπη του για το χωριό ήταν τα στοιχεία που τον

ΑΠΟ ΤΑ ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΑΝΟΙΧΤΗΣ ΟΜΙΛΙΑΣ ΣΤΙΣ 17/8/2011

Την Τετάρτη 17/08/2011 πραγματοποιήθηκε στο προαύλιο της εκκλησίας ανοιχτή ομιλία μετά από πρόταση των 2 πολιτιστικών συλλόγων του «ΠΑΤΡΙΩΤΗ» και του «ΕΛΑΤΟΥ» για να συζητηθούν διάφορα προβλήματα του χωριού, να ενημερωθούν οι χωριανοί από τους τοπικούς άρχοντες και να γίνουν προτάσεις για την πρόοδο του χωριού. Την ομιλία άνοιξε ο Θεοδωρής Παυλάκης, πρόεδρος του «ΕΛΑΤΟΥ». Στη συνέχεια το λόγο πήρε ο Δήμαρχος Ευρώτα κύριος Γρυπιώτης, ο οποίος προσκλήθηκε από την τοπική κοινότητα για να ενημερώσει το χωριό για θέματα που το αφορούν.

Ο κύριος Γρυπιώτης μας ενημέρωσε ότι υπεγράφη από τον Υπουργό η προμήθεια 2ης δεξαμενής νερού χωρτικότητας 300m³. Όσον αφορά στο θέμα της ποιότητας του νερού, που έχει αναστατώσει τους Κρεμασιώτες, ανέφερε ότι ύστερα από μετρήσεις που έγιναν από ιδιωτικό πιστοποιημένο εργαστήριο, (το Φυτοτεχνικό εργαστήριο του Δήμου Έλους δεν λειτουργεί προσωρινά), τα αποτελέσματα έδειξαν ότι υπήρξε αύξηση της μικροβιολογικής χλωρίδας (κολοβακτηρίδια- εντερόκοκκοι) και των βακτηρίων στο νερό της Κρεμαστής. Γι' αυτό θα γινόταν τοποθέτηση αυτοματοποιητή χλωρίου και στις 22/08/2011 επρόκειτο να έρθει ειδικός για τις χλωριώσεις για

να γίνει υπερχλωρίωση των δεξαμενών.

Στη συνέχεια τέθηκαν ερωτήσεις στον Δήμαρχο από διάφορους πατριώτες:

- Ο κύριος Γκιουζέλης θέλησε να μάθει τι άλλες εξετάσεις έγιναν εκτός της μικροβιολογικής και ποια τα αποτελέσματά τους.
- Ο κύριος Νικόλαος Δούνιας ερώτησε ποιος είναι ο μηχανισμός ελέγχου.
- Ο κύριος Νίκος Ζώταλης ρώτησε αν οι μετρήσεις έγιναν από ιδιωτικό εργαστήριο και αν οι μετρήσεις ήταν ίδιες κάθε χρόνο.
- Ο κύριος Γιώργος Τζάκας ρώτησε πού εντοπίζεται το πρόβλημα στην δεξαμενή ή στις βρύσες.

Ο δήμαρχος είπε ότι όλα είναι υπό αυστηρό έλεγχο και η μείωση των κολοβακτηριδίων που σημειώθηκε στον 2ο έλεγχο έγινε γιατί καθαρίστηκε η δεξαμενή. Το Σεπτέμβριο θα γινόταν έλεγχος από το Χημείο του Κράτους και ελπίζουν ότι το Φυτοτεχνικό εργαστήριο του Δήμου Έλους θα αρχίσει να λειτουργεί και σε συνεργασία με το Χημείο του Κράτους θα γίνονται στο εξής οι έλεγχοι. Πρέπει όμως να εντοπιστεί πού βρίσκεται το πρόβλημα για να μπορέσει να λυθεί. Μέχρι τότε θα υπάρχουν προβλήματα.

Εν συνεχεία ο δήμαρχος μας

ενημέρωσε ότι θέλει να περάσει το σχολείο στην αρμοδιότητα του δήμου, διότι τα σχολεία που δεν λειτουργούν ανήκουν στην αρμοδιότητα της Υπερνομαρχίας. Αφού γίνει αυτό θέλει να το διαμορφώσει και να μας το παραδώσει την επόμενη θερινή περίοδο και περιμένει προτάσεις από τους συλλόγους για την χρήση του.

Σε ερώτηση που έγινε σχετικά με την φήμη της μεταφοράς του νεκροταφείου στον προφήτη Ηλία απάντησε ότι για οποιαδήποτε ενέργεια γίνεται θα πρέπει να αποφασιστεί από όλους τους Κρεμασιώτες και προς το παρόν αυτό που θα γίνει είναι να φτιαχτεί μεγαλύτερο οστεοφυλάκιο.

Στη συνέχεια τέθηκε από τον κύριο Γιώργο Τζάκα και την κυρία Κική Παρδάλη το θέμα της πυροπροστασίας του δάσους. Ζητήθηκε από τον Δήμαρχο να παρθεί από το Δ.Σ απόφαση και να ζητήσουν από την δασική υπηρεσία να πάρουν μέτρα για το δάσος. Έγιναν προτάσεις να δημιουργηθούν ζώνες πυροπροστασίας και δεξαμενές για τα ζώα – μονοπάτια.

Επίσης ακούστηκαν και άλλες προτάσεις όπως αυτή του Νίκου Καλκάνη ο οποίος πρότεινε να γίνει κάποια εκδήλωση για το ολοκαύτωμα της Παλιόχωρας σε συνεργασία με τον Δήμο Μονεμβάσις.

Ακολουθώντας ειπώθηκε ότι

με την αξιοποίηση του κληροδοτήματος θα πρέπει να γίνει ένα σημαντικό έργο στο χωριό και πολλοί πατριώτες έκαναν κάποιες προτάσεις για την ανάπτυξη του χωριού:

- Ο κύριος Παντελής Παπαμιχαλόπουλος εκ μέρους του συλλόγου στον Καναδά πρότεινε τα εξής:

- α) Να δημιουργηθούν θέσεις μόνιμης εργασίας στο χωριό.
- β) Να εκμεταλλευτούμε το νερό του Κεφαλόβρυσου.
- γ) Να γίνει ξενώνας.
- δ) Να γίνει εκμετάλλευση του δρόμου προς το Κυπαρίσι.

- Ο κύριος Γιώργος Δρίβας εκ μέρους του συλλόγου της Αυστραλίας πρότεινε τα εξής:

- α) Να γίνει διαπλάτυνση του δρόμου από τη Ράχη.
- β) Να γίνει ξενώνας.

- Ο κύριος Γιώργος Μπέλεσης εκ μέρους του συλλόγου της Αμερικής, αφού έδωσε συχαρητήρια για τα έργα που έχουν γίνει στο χωριό, πρότεινε τα εξής:

- α) Να δημιουργηθεί θέατρο στο Σχολείο
- β) Να γίνει αναμόρφωση της Γούρνας.
- γ) Να γίνει δρόμος από Κρεμαστή προς Κυπαρίσι.

- Ο κύριος Γιώργος Τζάκας πρότεινε:

- α) Πρόληψη για το δάσος, να

μην μας πνίξουν οι ανεμογεννήτριες.

β) Να γίνεται ισόρροπη ανάπτυξη του χωριού

γ) Να τηρούνται οι παραδόσεις από το Εκκλησιαστικό συμβούλιο.

Επίσης, ακούστηκε η πρόταση για αξιοποίηση όλων των δρόμων του χωριού (να μετατραπούν σε καλντερίμι) και τη δημιουργία ξενώνα που θα λειτουργεί στο χωριό όλο το χρόνο εξυπηρετώντας τους χειμερινούς μήνες ορειβάτες και κυνηγούς

Ο κύριος Γιάννης Ταμβάκος κατέθεσε την ανησυχία του για την πυρασφάλεια και για το θέμα του ξενώνα έθεσε το ερώτημα για το τί θέλουμε να εξυπηρετεί: ορειβατικούς συλλόγους, αθλητικούς, ή γενικά τουρίστες γιατί για το καθένα χρειάζονται και κάποιες υποδομές.

Ο κύριος Δημήτρης Χρηστάκης ζήτησε εγρήγορση, αφύπνιση, παρακολούθηση και πίεση της δημοτικής αρχής, γιατί εταιρείες θέλουν να μας εγκαταστήσουν 1000 ανεμογεννήτριες.

Ο κύριος Νίκος Δούνιας ζήτησε να κάνουμε ρεαλιστικές προτάσεις που σκοπό θα έχουν στην βιωσιμότητα του χωριού όλο τον χρόνο.

Τέλος ο κύριος Γιώργος Δούνιας είπε ότι πάνω από όλα χρειάζεται ενότητα, αν είμαστε ενωμένοι όλα μπορεί να γίνουν.

Λένα Τραπεζόνα

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ - ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

1. Τα άρθρα σας για την εφημερίδα, καθώς και ερωτήσεις – απορίες, παρατηρήσεις, μπορείτε να τα στέλνεται στην ηλεκτρονική διεύθυνση: opatriotis@hotmail.com
2. Η καθιερωμένη εκδρομή του συλλόγου μας, ύστερα από απόφαση του Δ.Σ. θα πραγματοποιηθεί την Άνοιξη του 2012

Νέοι φοιτητές

Αρίστευση στις πανελλήνιες εξετάσεις και πέτυχε στο Παιδαγωγικό Πανεπ. Αθηνών η Μαρία Γρηγ. Πουλάκη.

Η Ηρώ Μ Κύργιου (εγγονή Γιώργου Ζώταλη) πέτυχε στο Νοσηλευτικό τμήμα Πανεπ. Αθηνών.

ΑΝΕΜΟΓΕΝΝΗΤΡΙΕΣ

Οι Σύλλογοι Κρεμασιωτών αποφάσισαν να ασκήσουν ενώπιον του ΣτΕ αίτηση ακύρωσης κατά της υπ' αριθ 32/14.02.2011 απόφασης του Γ.Γ.Α.Δ περιφέρειας Πελοποννήσου, που αφορά στην έγκριση περιβαλλοντικών όρων Αιολικού σταθμού παρα-

γωγής Ηλεκτρικής ενέργειας 22ΜWστη θέση «Μαραντζάκι-Πυργάκι» Δήμων Ν.Κυνουρίας και Μονεμβάσις Λακωνίας. Την πορεία της υπόθεσης παρακολουθεί ο κ. Ν. Δούνιας.

ΔΣ/Συλλόγων

ΕΥΘΥΜΗ ΣΤΗΛΗ

1) Ένας άνεργος του Πειραιά, που απολύθηκε πρόσφατα από τη δουλειά, ψάχνοντας για εργασία μπαίνει σε ένα κατάστημα, άδειο από πελάτες και απευθυνόμενος στον καταστηματάρχη ρωτά:

Μήπως έχεις ανάγκη για υπαλλήλους; Μπορείς να με προσλάβεις και με ποιες παροχές;

Ο καταστηματάρχης του απαντά: θα σε προσλάβω από αύριο και με τις εξής παροχές: μισθός 2.500€, στη διάθεση σου τζιπ, λάμπη, και μια ξανθιά γραμματέας.

Απορημένος ο άνεργος ρωτά τον καταστηματάρχη Πλάκα μου κάνεις; Ο καταστηματάρχης απαντά: εσύ άρχισες πρώτος.

2ο) Σε ένα μπαρ καθόταν ένας αδύνατος κύριος και κοιτούσε λυπημένος το ποτό του. Δίπλα

ένας μισομεθυσμένος μεγαλόσωμος κύριος που, κατά λάθος, του παίρνει το ποτό και το πίνει μονορούφι.

Τότε ο άλλος βάζει τα κλάματα και ο μεγαλόσωμος κύριος του λέει ξαφνιασμένος: καλά φίλε μου, μη κάνεις έτσι, θα σου πάρω άλλο ποτό. Όχι δεν φταις εσύ του απαντά ο αδύνατος κύριος. Σήμερα είναι η πιο άσχημη μου μέρα. Το πρωί άργησα να σηκωθώ, έχασα ένα σημαντικό ραντεβού στη δουλειά και ο διευθυντής μου με απέλυσε. Βγαίνω έξω, μου έχουν κλέψει το αυτοκίνητο. Παίρνω ένα ταξί και ξεχνάω μέσα το πορτοφόλι. Γυρνάω σπίτι και βλέπω τη γυναίκα μου αγκαλιά με τον υδραυλικό. Και σαν να μην έφταναν όλα αυτά, ενώ σκόπευα να βάλω ένα τέλος στη ζωή μου, έρχεσαι εσύ και μου πίνεις το δηλητήριο! **N.A.Δ**

ΚΡΕΜΑΣΤΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ
Έκδοση του Συλλόγου
Κρεμασιωτών
«Ο ΠΑΤΡΙΩΤΗΣ»

Επιμέλεια σύνταξης:
ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ ΔΟΥΝΙΑ

Ταχυδρομικές επιταγές,
γράμματα στέλλονται στη
διεύθυνση:
ΙΩΑΝΝΗΣ Π. ΠΑΥΛΑΚΗΣ
ΑΓΙΟΥ ΣΩΣΤΗ 15 ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ
Τ.Κ. 121 35
ΤΗΛ. 6972 21 19 32

Κείμενα προς δημοσίευση
στέλλονται στον κ.
ΝΙΚ. ΔΟΥΝΙΑ
Μ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ 18 ΒΡΙΛΗΣΙΑ
Τ.Κ. 152 35

Συνδρομές ετήσιες:
Εσωτερικού: ευρώ 20
Εξωτερικού: ευρώ 20

ΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΣΙΑ:
ΛΥΧΝΙΑ Α.Ε.
Ανδραβίδας 7
Χαμόμυλο Αχαρνών
τηλ. 210 3410436

ΧΤΙΖΟΝΤΑΣ ΠΕΤΡΙΝΟ ΣΠΙΤΙ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ ΣΤΑ ΠΕΤΡΙΝΑ ΧΡΟΝΙΑ

Ο Μήτσος το πρώτο παιδί φαμίλιας με δέκα στόματα, πλησίαζε τα τριάντα χρόνια. Καιρός να κάνει δική του οικογένεια. Το συνοικέσιο οι μεσίτες το είχαν βάλει σε καλό δρόμο (το υποψήφιο ζευγάρι ταίριαζε, η προίκα ικανοποιητική) και το πρώτο μέλημα του γαμπρού ήταν το σπίτι. Λεφτά εκείνη την εποχή δεν κυκλοφορούσαν, τα πάντα γίνονταν με αντιπραγματισμό (θυμάμαι μια μεσήλικη τσοπάνη που της άρεσε η μποτίλια... αγόραζε κρασί ανταλλάσσοντας την αξία του με μαλλί) Ανταλλακτική οικονομία. Μηχανήματα δομικά, δεν υπήρχαν (ούτε καν καρότσια).

Τα βασικά υλικά δόμησης του σπιτιού ήταν η πέτρα, το ασβέστι (χορί) η ξυλεία (ντόπια, από τα δάση στις μαδάρες) και τα κεραμίδια (ντόπια βιοτεχνίας) που εξασφαλιζόνταν όπως παρακάτω :

α. Πέτρα

Η λατόμηση της πέτρας χειρωνακτική. Τα διατομήματα (τρύπες για φουρνέλο), μικρού βάθους, ανοίγονταν με τη χρήση βαριοπούλας και παραμίδας (μακάπι), και γεμίζονταν με μπαρούτι. Τεχνίτης πρώτος ο μπάρμπα Γιάννης Τσορομώκος (ρούμπας). Οι πέτρες μεταφέρονταν στο υπό δόμηση, σπίτι με τα ζα. Η επεξεργασία της πέτρας ήταν φροντίδα των κτιστών (αγκωνάρια, ανώφλια).

β. Το ασβέστι

Ήταν προϊόν συνεταιρικής δουλειάς. Μαζευόντουσαν 8-10 οικογένειες και φτιάχναν χοροκάμινο. Θόλος από πέτρες με αμμορίγια για την τροφοδότηση της φωτιάς, με κλαριά, αφάνες, που μάζευαν στο δάσος (γύρω πλευράς) οι γυναίκες των οικογενειών και τα μετέφεραν φορτωμένες στο χοροκάμινο. Οι άντρες τροφοδοτούσαν τη φωτιά 24 ώρες και για πολλές ημέρες, μέχρις ότου οι πέτρες ασπρίσουν και γίνουν ασβέστι. Μετά την φυσική απόψυξη του καμινιού, οι συνέταιροι έπαιρναν το μερίδιο τους

(άσπρες πέτρες), και το μετέφεραν στο σπίτι για σβήσιμο (σε λάκο με νερό) και χρήση (κτισίματα, ή πιτσιλίσματα). Χοροκάμινα θυμάμαι στις "ταράτσες,, στα "παλιάμπελα,, στο "Λαφογκρέμι,,

γ. Κεραμίδια

Στον Αγιώργη, δίπλα στη βρυσούλα και στο αμπέλι του μπάρμπα Κώστα Γκλιάνη, υπήρχε ορυχείο αργιλλοχώματος, που χρησιμοποιούνταν ως κύριο υλικό για κεραμίδια.

Εκεί λειτουργούσε συνεταιρικά το κεραμοποιείο που κάλυπτε τις ανάγκες όλου του χωριού. Πρωτομάστορες ο Πασαμέρας (Ι.Ταμβάκος) και ο Δ. Ξαστερούλης (Νίνης). Τα κεραμίδια όπως βγαίνουν από το καλούπι, στοιβάζονταν μέσα στο καμίνι (υποδοχέας). Κάτω από το δάπεδο του, (με πολλές οπές) ήταν ο χώρος της φωτιάς για το ψήσιμο των κεραμιδιών. Για την τροφοδοσία της φωτιάς, χρησιμοποιούνταν κλαριά, και αφάνες που τις συγκέντρωναν από τη γύρω περιοχή (παλιάμπελα, ταράτσες) και τα μετέφεραν φορτωμένες 10-20 γυναίκες στο καμίνι. Τα παραγόμενα κεραμίδια πουλιόνταν στους ενδιαφερόμενους με ανταλλαγή σιτηρών ή υπηρεσιών και καμία φορά με χρήμα.

δ. Ξυλεία

Η υλοτομία εκείνα τα χρόνια αποτελούσε σημαντική εργασία. Με την παραγόμενη ξυλεία καλύπτονταν οι στεγαστικές ανάγκες του χωριού και με την πώληση της σ' άλλα χωριά εξασφαλιζόταν το λάδι της χρονιάς και λίγος παράς για την οικογένεια.

Οι υλοτόμοι του χωριού χωρίς άδεια δασαρχείου, έκοβαν κορμούς ελάτων στις μαδάρες τους οποίους μετέφεραν στο χωριό με τα ζα (πορεία 2-3 ώρες) ή σε κοντινές θέσεις στο δάσος και τους έσχιζαν (με το πριόνι που δούλευαν 2 άτομα, ένας πάνω από τον κορμό και ένας δυο μέτρα κάτω) βγάζοντας σανίδια, ή τράβες για ζευκτά,

για χρήση στη κατασκευή της στέγης, ή της εξωτερικής σκάλας ή του μεσοπατώματος.

Εκτός από τα παραπάνω υλικά κατασκευής, έπρεπε να εξασφαλισθεί κατάλληλο χώμα για τη λάσπη δόμησης, από κατάλληλο δανειοθάλαμο (αμμώδες υλικό)

Στο χτίσιμο του νέου σπιτιού απασχολούνταν δύο ειδικότητες τεχνιτών, ο κτίστης και ο μαραγκός.

Οργανώνονταν πολυμελή συνεργεία που εργάζονταν πολλές ώρες την ημέρα για να χτίσουν το σπίτι.

Τα νέα σπίτια ήταν διώροφα (ισόγειο, όροφος).

Το ισόγειο (κατώγι) ήταν χώρος γεωργικής μέριμνας (σταβλισμός ζώων, αποθήκες σιτηρών, λαδιού, κρασιού).

Σήμερα μας κάνει εντύπωση η τέχνη των κτιστών εκείνης της εποχής (Π. Τσορομώκος, Θόδωρος Γκιουζέλης, Νίκος Γκιουζέλης, Δημήτριος Γκιουζέλης) και η ποιότητα των υλικών (Σε σπίτια παλαιά 100 χρόνων, με πεσμένη στέγη οι τοίχοι τους ακόμα κρατάνε).

Το σπίτι του, ο υποψήφιος γαμπρός συνήθως το τελείωνε σε λιγότερο από ένα χρόνο. Έδινε έναν αγώνα δύσκολο, γεμάτο ιδρώτα, με ισχυρή θέληση, αισιοδοξία και ελπίδα για τη δημιουργία οικογένειας.

Οι ελπίδες του Μήτσου έγιναν πραγματικότητα. Παντρεύτηκε μόλις τελείωσε το σπίτι και έφτιαξε μία πολύ καλή και δεμένη οικογένεια.

Η συνεταιριστική εργασία εκείνων των χρόνων πέρα από τη βοήθεια στους νέους για να στήσουν το νοικοκυριό τους αποτύπωνε την συνεκτικότητα της κοινωνίας του χωριού, την αλληλεγγύη και την αγάπη των ανθρώπων του χωριού, αξίες που σήμερα λείπουν από τον αξιακό κώδικα της ζωής.

N.A.Δ

ΜΝΗΜΕΣ : ΟΙ ΚΟΝΤΟΧΩΡΙΑΝΟΙ ΜΑΣ ΑΗ-ΔΗΜΗΤΡΙΩΤΕΣ

- Οι Κρεμασιώτες και οι Αηδημητριώτες τα δύσκολα χρόνια (10ετίες 40,50) έδιναν τους ίδιους δύσκολους και σκληρούς αγώνες για τη επιβίωσή τους, είχαν τους ίδιους προβληματισμούς και μοιράζονταν ίδιες περιοχές για την απασχόλησή τους στη γεωργία και κτηνοτροφία και έτσι ανέπτυξαν και διατήρησαν φιλικές σχέσεις. Επίσης είχαν δημιουργηθεί και συγγενικές σχέσεις σε πολλές οικογένειες (νύφες-γαμπροί) .
- Στα παιδικά και εφηβικά μου χρόνια ένοιωσα τη χαρά να γνωρίσω και να συναναστραφώ πολλούς Αηδημητριώτες, απλοούς και εγκάρδιους ανθρώπους, να πάρω χρήσιμα εφόδια για τη ζωή (αγωνιστικότητα, θάρρος, φιλία απλότητα, καλοσύνη, φιλοξενία αυτοσαρκασμός, χιούμορ) και να διατηρώ μέχρι σήμερα έντονες και ευγνώμονες αναμνήσεις.
- Όταν ήμουν παιδί ο πατέρας μου, ταβερνιάρης με έστειλε να φέρω σφαχτά για το ψητό της ταβέρνας από τσοπάνηδες Αηδημητριώτες στο "Πανωλάμπι" [Ψηλονικοήος, Κουγιούτος, Τσόχας]στον "Γκιουσαλή" [Θεωδορακάκος Ηλίας Παν. Μπατσάκης(Μαργαρίτης)], στο "Μαρί" (Θ.Βλάχος, Ν.Βλάχος)στο Τούμπαλι (Σκεπάρας). Θυμάμαι έντονα αυτούς τους τσοπάνηδες. Απλοί,

- καλωσυνάτοι, φιλόξενοι, καθαμπουριτζήδες, αυτοσαρκαζόμενοι).
- Την πιο έντονη εντύπωση μου είχε κάνει το γεγονός που όταν έρχονταν στη ταβέρνα μας και εγώ δούλευα ως γκαρσόνι με καλούσαν στη παρέα τους και κουβεντιάζαμε για όλα. Τους άκουγα με σεβασμό και βουλιμία ισχυρή, γιατί μάθαινα. Δεν ξεχνώ την αρχοντιά του μπάρμπαΓιώργη Σκεπάρα, την απλότητα του Ψηλονικοήου και τον γελαστό μπάρμπα Χρήστο Κουγιούτο.
- Στα χρόνια που ήμουνα μαθητής στο Γυμνάσιο Μοθιάων απόκτησα πολλούς φίλους, (συμμαθητές, γονείς τους, μαγαζάτορες). Τον Ποδηζώνη Καμαρινό, τα παιδιά του Παππαμελέτη (εξεωριστοί εγκάρδιοι φίλοι μέχρι σήμερα) και τους γονείς τους.
- Στο πανηγύρι του Αη - Παντελεήμονα στο Γκιότσαλη με εντυπωσίαζε η φιλοξενία και το κέφι των Αηδημητριών και η αξέχαστη ορχήστρα των Μοιραίων.
- Μεγαλώνοντας, δημιούργησα φιλίες με πολλούς Αηδημητριώτες. Όλοι τους ειλικρινείς φίλοι, εγκάρδιοι, φιλόξενοι, απλοί, συμπαθέστατοι και εργατικοί. Αηδημητριώτες μου μένουν , οι εκλιπόντες:

- Ο Μητσομπατσάκης, εφεύστατος, αρχοντικός, φιλότιμος, βοηθούσε τους Κρεμασιώτες με το μαγαζί του.
- Ο Νίκος Γιωργαντώνης (Κούτρος) με τις ατάκες και το πιπεράτο χιούμορ του, τον αυτοσαρκασμό του.
- Ο Λεωνίδας Μοίρας ευγενέστατος, κοινωνικός, φιλόξενος
- Ο Γιάννης Γεωργαντώνης (Φούκας), εργατικός,εξυπνότερος, φιλικός
- Ο Χρήστος Λέος, φαναρτζής, αγαθός και καλόβολος.
- Σήμερα όταν περνώ από τον Αηδημητρή, αισθάνομαι όπως στο χωριό μου. Φιλικώτατοι, απλοί και ευγενικοί, φιλόξενοι και οι σημερινοί Αηδημητριώτες. Περάσαμε μαζί τα πέτρινα χρόνια, ζήσαμε με καλή γειτονία στα προηγούμενα χρόνια και ελπίζω να είμαστε πάντα έτσι.
- Οι Αηδημητριώτες κατά τη γνώμη μου και τα ακούσματα μου από όλους σχεδόν τους Κρεμασιώτες ήταν και είναι μέχρι σήμερα, οι πιο καλοί γείτονες μας, αποτελούν μια φιλόξενη κοινωνία, τους αξίζει η ανταπόδοση της αγάπης μας.

Νίκος Δούνιας

Εκδρομή στο Τούμπαλι Μικροί, μεγάλοι εν δράσει

Εκδρομή στο Τούμπαλι Κρεμασιώτες απ' όλα τα σημεία του οριζοντα

ΤΑ ΝΕΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

σελ. 1

έκαναν πολύ αγαπητό σε όλους μας. Από τους παλαιότερους μετανάστες στην Αυστραλία, γύρισε νέος έκτισε σπίτι στο χωριό, πέρασε ωραία χρόνια μέχρι τον καιρό που είχε καλή υγεία.

Στο υστερνό του ταξίδι τον συνόδεψαν όλοι οι πατριώτες μας, καθώς και τα ανίψια από την Αθήνα.

Ο Οκτώβρης έφερε τους τελευταίους τρύγους στη περιοχή της Πιλαλίστρας, επακολούθησαν οι απαραίτητες βροχές, αλλά και σταδιακή αποχώρηση κτηνοτρόφων.

Η πρώτη εικόνα της ερήμωσης έγινε αισθητή, ως προσπαθήσουμε όλοι μας έστω και με τη μεγάλη οικονομική κρίση που μας τρίζει τη χώρα μας, να επισκεφθούμε τους χειμωνιάτικους μήνες το χωριό μας

Συχνός επισκέπτης

Τα νέα του Συλλόγου της Αμερικής

Αρκετά μέλη του συλλόγου μας επισκέφθηκαν τη πατρίδα μας Κρεμαστή το περασμένο καλοκαίρι, τώρα γύρισαν κοντά μας μεταφέροντας τις πολύ ευχάριστες αναμνήσεις τους

18 Αυγούστου οργανώθηκε πικ-νικ οι πατριώτες μας προσήλθαν φέρνοντας κάποιο φαγητό, έτσι δημιουργήθηκε μια ζεστή οικογενειακή ατμόσφαιρα

23 Οκτώβρη θα παρακολουθήσουμε μια ηλαογραφική γιορτή στο Λόνγκ-Αϊλάντ που περιλαμβάνει πολλή δραστηριότητες, μια από αυτές είναι η δοκιμή των καινούργιων κρασιών

Για τις 10 Δεκέμβρη προγραμματίζουμε το χορό του συλλόγου μας

Σκεπτόμαστε μια μεγάλη εκδήλωση για τη συμπλήρωση εκατό χρόνων από την ίδρυση του συλλόγου Κρεμασιωτών στην ΑΜΕΡΙΚΗ το 1912

Χρυσούλα Ν. Λεγάκη

ΗΡΘΑΝ ΑΠΟ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ

ΗΠΑ

Παναγιώτης Δούνιας με τη σύζυγό του Κατερίνα και την εγγονή Κατερίνα

Γιώργος Ν Τζάκας

Χρήστος Ν Τζάκας

Κώστας Μαυρομιχάλης

Αντώνης Μαυρομιχάλης

Ντίνα Ξερακιά

Χρήστος Λ Χαραμής

ΚΑΝΑΔΑΣ

Θόδωρος και Αγγέλη Ταμβάκου

Βάσω Ταμβάκου με το σύζυγο της

Αντώνης Δ Γκιουζέλης με τη σύζυγό του

Κική Παπαμιχαλοπούλου

Γεωργία Λάββα με το γιο Παναγιώτη και τη κόρη της

Η σύζυγος του Παναγιώτη Παράσχη

Ελένη Θ Λεγάκη

ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ

Τάσος Α Πουλάκης

Γεωργία Χ Τερίζη με το σύζυγο της

Παναγιώτης Δ Παπαμιχαλόπουλος

Στις ΗΠΑ απεβίωσε ο Παναγιώτης Παπαμιχαλόπουλος εγγονός του Μπρίσκου.

Ο πατέρας του Δημητράκης έφυγε μικρός για την Αμερική, ήταν ο πρωτότοκος γιος του Μπρίσκου, η γυναίκα του είχε καταγωγή από τη Μαγούλια της Σπάρτης απέκτησαν έξι παιδιά, ο Δημητράκης ασχολήθηκε με τη ζαχαροπλαστική, είχε μόνιμη παρουσία στο σύλλογο <Μέλισσα> των πατριωτών της Αμερικής

Το χωριό το είχε επισκεφθεί τα 1932 όσο ζούσε ο γέρο Μπρίσκος.

Με χρηματική προσφορά του Δημητράκη το 1936 ανεγέρθη η εκκλησία του Αγίου Νικολάου στο χωριό, ο Δημητράκης άφησε τη τελευταία του πνοή στην Αμερική το 1946. ο πρόσφατα αποθανών Παναγιώτης ήταν δευτερότοκος γιος του.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ 2011

ΤΟ Δ.Σ. ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΕΝ ΑΤΤΙΚΗ ΚΡΕΜΑΣΤΙΩΤΩΝ << Ο ΠΑΤΡΙΩΤΗΣ >> ΘΕΛΕΙ ΝΑ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΣΕΙ ΟΛΟΥΣ ΟΣΟΥΣ ΣΥΜΜΕΤΕΙΧΑΝ ΣΤΙΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΠΟΥ ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΘΗΚΑΝ ΣΤΗΝ ΚΡΕΜΑΣΤΗ ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ ΠΟΥ ΜΑΣ ΠΕΡΑΣΕ. ΕΙΜΑΣΤΕ ΑΡΚΕΤΑ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΜΕΝΟΙ ΤΟΣΟ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΤΩΝ ΜΑΣ ΣΤΙΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΜΑΣ ΟΣΟ ΚΑΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΤΟΥΣ ΕΝΙΣΧΥΣΗ (ΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗΝ ΚΑΙ ΤΙΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΔΥΣΚΟΛΙΕΣ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ ΛΟΓΩ ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΟΤΕΡΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΠΟΥ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙ ΣΤΗ ΧΩΡΑ ΜΑΣ). ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΑ Ο ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΟΥ ΕΧΕΙ ΩΣ ΕΞΗΣ:

1) ΠΙΚ ΝΙΚ ΣΤΗ ΡΑΧΗ ΤΟΥ ΤΟΥΜΠΑΛΙ.

ΑΡΚΕΤΟΣ Ο ΚΟΣΜΟΣ ΠΟΥ ΠΑΡΑΒΡΕΘΗΚΕ ΣΤΗΝ ΕΝ ΛΟΓΩ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΜΕ ΠΟΛΥ ΚΕΦΙ ΚΑΙ ΖΩΝΤΑΝΙΑ ΠΟΥ ΔΥΣΤΥΧΩΣ ΟΜΩΣ ΧΑΛΑΣΕ ΑΠΟ ΤΟ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΟ ΤΗΣ ΠΥΡΚΑΓΙΑΣ ΣΤΟΝ ΑΙΓΙΑΝΝΑΚΗ. ΤΑ ΕΣΟΔΑ-ΕΞΟΔΑ ΤΗΣ ΕΚΔΗΛΩΣΗΣ ΕΧΟΥΝ ΩΣ ΕΞΗΣ:

ΕΣΟΔΑ	
ΚΟΥΤΙ ΡΕΦΕΝΕ	1.723 €
ΣΥΝΟΛΟ ΕΣΟΔΩΝ	1.723 €
ΕΞΟΔΑ	
ΚΡΕΑΣ	465 €
ΚΑΒΑ	260 €
ΠΑΓΟΣ	30 €
ΒΕΝΖΙΝΕΣ ΓΕΝΝΗΤΡΙΑΣ	30 €
ΨΗΣΤΙΚΑ	50 €
ΣΟΥΠΕΡ ΜΑΡΚΕΤ	115 €
ΕΡΓΑΤΙΚΑ	120 €
ΤΥΡΙ	50 €
ΣΥΝΟΛΟ ΕΞΟΔΩΝ	1.120 €
ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ	603 €

2) ΕΚΔΗΛΩΣΗ-ΠΑΝΗΓΥΡΙ ΠΑΤΡΙΩΤΗΣ-ΕΛΑΤΟΣ

ΓΙΑ ΑΛΛΗ ΜΙΑ ΧΡΟΝΙΑ ΕΠΙΤΥΧΗΜΕΝΗ ΘΕΩΡΕΙΤΑΙ Η ΚΟΙΝΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΠΟΥ ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΘΗΚΕ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΔΥΟ ΣΥΛΛΟΓΟΥΣ ΚΑΤΙ ΠΟΥ

ΑΠΟΔΕΙΚΝΥΕΙ ΤΙΣ ΑΡΙΣΤΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΕΣ ΠΟΥ ΔΙΑΤΗΡΟΥΝ. ΤΑ ΕΣΟΔΑ-ΕΞΟΔΑ ΤΗΣ ΕΚΔΗΛΩΣΗΣ ΕΧΟΥΝ ΩΣ ΕΞΗΣ:

ΕΣΟΔΑ	
ΦΑΓΗΤΑ-ΠΟΤΑ	5.364 €
ΛΑΧΝΟΙ	2.664 €
ΣΥΝΟΛΟ ΕΣΟΔΩΝ	8.028 €

ΕΞΟΔΑ	
ΚΑΒΑ	880 €
ΚΡΕΑΣ	1.600 €
ΧΑΡΤΙΚΑ	100 €
ΤΥΡΙ, ΝΤΟΜΑΤΕΣ, ΨΩΜΙ	170 €
ΛΑΧΝΟΙ - ΑΦΙΣΕΣ	145 €
ΟΡΧΗΣΤΡΑ	2.050 €
ΔΩΡΑ	565 €
ΕΡΓΑΤΙΚΑ	200 €
ΣΥΝΟΛΟ ΕΞΟΔΩΝ	5.710 €

ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ	2.318 €
ΕΣΟΔΑ ΠΑΤΡΙΩΤΗ	1.159 €

3) ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΜΕΛΩΝ ΚΑΙ ΜΠΡΕΛΟΚ ΟΣΩΝ ΑΦΟΡΑ ΤΙΣ ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ, ΑΥΞΗΘΗΚΑΝ ΑΡΚΕΤΑ ΑΠΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΕΣ ΧΡΟΝΙΕΣ ΟΜΩΣ ΘΑ ΠΕΡΙΜΕΝΑΜΕ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ. ΤΑ ΕΣΟΔΑ ΗΤΑΝ € 1840.

Η ΠΩΛΗΣΗ ΤΩΝ ΜΠΡΕΛΟΚ ΗΤΑΝ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΤΙΚΗ. ΤΑ ΕΣΟΔΑ ΗΤΑΝ € 783.

Ο ΓΕΝΙΚΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΕΧΕΙ ΩΣ ΕΞΗΣ:

ΡΑΧΗ ΤΟΥΜΠΑΛΙ	€ 603
ΕΚΔΗΛΩΣΗ-ΠΑΝΗΓΥΡΙ	€ 1.159
ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΜΕΛΩΝ	€ 1.840
ΜΠΡΕΛΟΚ	€ 783
ΣΥΝΟΛΟ	€ 4.385

Ιωάννης Κ. Παπαμιχαλόπουλος

Για τα πανηγύρια

Ακατάλυτη συλλογική συνήθεια αιώνων τα πανηγύρια, προς τιμή των αγίων παραμένουν ζωντανά, αν και έχουν υποστεί αλλοιώσεις.

Το πλαίσιο του πολιτισμού μας είναι η συνείδηση και η μνήμη, δυστυχώς όμως ο λαϊκός μας πολιτισμός έχει πληγεί ανεπανόρθωτα από εμάς τους ίδιους, που θέλοντας να λησμονήσουμε τις ταμπέλες του παρελθόντος μας τον απορρίπτουμε χωρίς να μεταδίδουμε τη κουλτούρα μας στις επόμενες γενιές.

Τα πανηγύρια συμβάλουν στην επανένωση των μελών της κοινότητας και τη διατήρηση της συλλογικής μας ταυτότητας.

Ευχάριστο ξάφνιασμα στα αυτιά μας και στη ψυχή μας ήταν εφέτος το καλοκαίρι το πανηγύρι της Παναγίας με τη παρουσία του μουσικού συγκροτήματος Δαλιάνη στο χωριό. Ήχους και ρυθμούς λησμονημένους, γνήσιους και σωστούς απολαύσαμε το διήμερο, τα παραδοσιακά τραγούδια πλαισιωμένα με τα αντίστοιχα όργανα και τις άριστες φωνές της Σταυρούλας και Γιώργου Δαλιάνη μας ξύπνησαν μνήμες.

Αρμονία, συντονισμός, ποικιλία ήταν τα στοιχεία που κυριαρχούσαν.

Τραγούδια που κοντεύουν να ξεχαστούν αντιλαλούσαν και απλώθηκαν από τη πλατεία στις γειτονιές του χωριού μας.

Άνοιξαν τα κλειστά για χρόνια παράθυρα των αισθήσεων και της ψυχής μας.

Η ένταση της μουσικής ήταν αυτή που καλοδέχεται ο ανθρώπινος οργανισμός.

Οι υψηλές εντάσεις προκαλούν διαταραχές στα ακουστικά όργανα ακόμα και των ζώων, ο εγκέφαλος ερεθίζεται αντί για αγαλλίαση και ευφορία προκαλείται έξαψη και επιθετικότητα, που καταλήγει σε καυγάδες, σπασίματα, επιθετικότητας.

Η παραδοσιακή μουσική περιλαμβάνει τα τραγούδια τους σκοπούς και τους ρυθμούς που ζυμώθηκαν μέσα από το λαό μας μέχρι να καθιερωθούν

Τα τελευταία χρόνια δυστυχώς έκαναν εισβολή δημοτικοφανή τραγούδια με γλωσσικές αρκετές φορές περιεχόμενο, επίσης προστέθηκαν όργανα αταίριαστα όπως μπουζούκια, αρμονία, ντράμς που είναι αδύνατο να αποδώσουν σωστά στο δημοτικό χορό υπερσχύει το ρυθμικό στοιχείο που είναι η ομοιόμορφη διαδοχή φθόγγων σε ίσα χρονικά διαστήματα, ρυθμοί δίσημοι για τα συρτά Καλαματιανά ή νησιώτικα και τρίσημοι για τα τσάμικα έτσι δημιουργείται αλληλοεπίδραση και αμοιβαιότητα μεταξύ τραγουδιστών οργανοπαίκτων και χορευτών.

Με τη λαχτάρα και τον καπμό της διαφύλαξης των ηθών και εθίμων του χθες που θα δώσουν στο σήμερα τις ελπίδες του αύριο

Ας συνεχίσουμε τέτοιου είδους επιλογές, να συγκαρούμε τους ανθρώπους που διάλεξαν για το φετινό καλοκαίρι αυτό το συγκρότημα

Παναγιώτα Στρατάκου- Δούνια

ΞΕΒΓΑΙΝΟΝΤΑΣ ΑΠΟ ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ

Πρωί Σαββάτου 20 Αυγούστου παρέα με το ξάδερφο μου Κώστα Πουλάκη και το φίλο μου Κώστα Παπαμιχαλόπουλο βρεθήκαμε στα αμπέλια μας του Μαριού.

Απελπίστηκα τόσο πολύ από τη πρωτοφανή δυστυχία του αμπελιού μου, που η παρέα μου για να μετριάσει τη πίκρα μου, πρότεινε να πάμε μέχρι το χωριό Μαρί

Πριν φτάσουμε στο χωριό γευτήκαμε τα πρώτα αρμαθερά σύκα, ίσως πριν από το αφεντικό της συκιάς, σταματήσαμε στη βρύση του Μαριού, τα έργα ανάπλασης του χώρου, που χρόνια καθυστέρησαν, δίνουν μια καλή εικόνα, τα άφθονα τρεχούμενα νερά του χωριού είναι η αιτία που αυτός ο τόπος κατοικήθηκε πριν χιλιάδες χρόνια. Το Μαρί τα παλαιότερα χρόνια με τα πολλά νερά του συντηρούσε νερόμυλους και νεροτριβές, τα γύρω χωριά φέρνανε τα γεννήματα για άλεσμα ή τις πολύχρωμες βελόντζες και τα σαΐσματα για επεξεργασία στις νεροτριβές.

Το σημερινό Μαρί που στις αρχές του πενήντα ζούσαν 250 άτομα αλλά και το 1981 αριθμούσε 109 κάτοικους! παρέμενε σιωπηλό, χωρίς μαγαζιά με τα πιο πολλά σπίτια κλειστά, τους κήπους χέρσους. Το πανέμορφο φυσικό περιβάλλον δε κατάφερε να κρατήσει τους ανθρώπους του

Συνεχίσαμε το απρογραμματίστο ταξίδι μας προς τη Κουνουπιά, περάσαμε τη κατάφυτη ελατοσκέπαστη διαδρομή αγναντεύοντας τη θάλασσα μέχρι τις ακτές της Αργολίδας.

Φτάσαμε στο πανέμορφο χωριό της Κουνουπιάς, σπίτια παραδοσιακά αρχοντικά μαρτυρούσαν το ένδοξο παρελθόν του χωριού, κάποτε έδρα του Δήμου Μαριού.

Το 1950 κατοικούσαν τετρακόσια περίπου άτομα λειτουργούσε Δημοτικό σχολείο

Η εγκατάλειψη αυτού του χωριού είναι αδικαιολόγητη, το 1981 απογράφηκαν 88 άτομα, η μετεγκατάσταση στα Πούλιθρα διέλυσε το χωριό

Η σημερινή ερήμωση ενός από τα ωραιότερα Ελληνικά χωριά είναι ανεξήγητο φαινόμενο, ανταμώσαμε ελάχιστα άτομα, που και αυτά δήλωσαν ότι μένουν λίγες μόνο μέρες. Αρκετά θλιμμένοι συνεχίσαμε τη διαδρομή μας, ένας μέτριος χωματόδρομος, χωμένος σε πυκνή βλάστηση, μας οδήγησε στο Νιοχώρι, η τωρινή ονομασία του είναι Βλυσηδιά, το χωριό είναι κρυμμένο ανάμεσα σε καταπράσινες πλαγιές κοντά σε βαθιά ρεματιά που και το καλοκαίρι κυλάει νερό.

Συναντήσαμε δυο γέροντες κατοίκους πρόθυμους και καλοδεκτικούς, παραπονέθηκαν για την ερημιά του τόπου τους, όλοι σχεδόν μετακινήθηκαν σε χωριά του Λακωνικού κάμπου

Το 1950 ζούσαν στο Νιοχώρι-Φιλιάτικα 213 άτομα, υπήρχε Δημοτικό σχολείο

Από το 1970 αρχίζει η ερήμωση που κορυφώθηκε τα τελευταία χρόνια

Διακρίναμε ένα περιβόλι με κολοκυθιές, φασολιές, ντομάτες φυτά καταπράσινα γεμάτα καρπούς, δήλωναν τι μπορεί να παράγει αυτός ο τόπος. Προτιμήθηκαν όμως τα θερμοκήπια του κάμπου, με τα δηλητηριώδη ζιζανιοκτόνα που υποσχόταν τη γρήγορη προκοπή στους ανήσυχους κατοίκους των ορεινών τόπων.

Το επόμενο χωριό που συναντήσαμε ήταν η Χούνη, μικρό χωριό, στην ακμή του είχε 150 κατοίκους, αποτελούσε κοινότητα με τη Κουνουπιά, δεσπόζει η εκκλησία του Αγίου Παντελεήμονα, τα πιο πολλά σπίτια ερμητικά κλειστά.

Σε λίγα λεπτά βρεθήκαμε στο δρόμο των Πελετών, συναντήσαμε μόνο μια μικρή στάνη γιδιών περάσαμε τη διασταύρωση του δρόμου για Κρεμαστή, κοντά στο δρόμο θαυμάσαμε τα πανύψηλα αιωνόβια δέντρα, σε λίγο στη πλατεία του χωριού, θυμηθήκαμε τα νεανικά χρόνια όταν τα ταξίδια μας γινόντουσαν με το καράβι από το Λενίδι, μας περίμενε το απροσδιόριστο χωρητικότητα Ταξί του Πονηρού να μας κατεβάσει στις στροφές του Τζούμου και να μας αφήσει στη Πλάκα όπου τα πλοία της γραμής Νειράδα, Καμέλια, Σαρωνίς μας μετέφεραν στο Πειραιά

Τα Πελετά κτισμένα στο οροπέδιο είναι αξιόλογο χωριό αποτελούσε κοινότητα με την Αμυδαλιά, το 1950 ο πληθυσμός ήταν 945 κάτοικοι το 1981 έμειναν 256. Η υδροδότηση που έγινε πριν λίγα χρόνια, η διπλοκατοίκηση στα Πούλιθρα βοηθούν τη συντήρηση του χωριού σε ικανοποιητικά επίπεδα. Συναντήσαμε τον εκεί εγκατασταθέντα πατριώτη μας Δημήτρη Κουλούρη, μας υποδέχτηκε με πολύ χαρά.

Στα Πελετά παραμένουν αρκετοί άνθρωποι τους μήνες του χειμώνα, λειτουργεί το δημοτικό σχολείο αφού συμπεριλαμβάνει τα παιδιά από το γειτονικό χωριό Πηγάδι

Είχαμε νοσταλγήσει το χωριό μας έτσι μετά το καφέ πήραμε το δρόμο του γυρισμού προς Κρεμαστή, δυστυχώς το κομμάτι του χωματόδρομου είναι βασανιστικό. Στο Τούμπαλι στα χέρσα χωράφια συναντήσαμε πέντε στάνες.

Την ώρα της επιστροφής αναλογιζόμουν την ερήμωση των χωριών της Κυνουρίας ή σήμερα του Δήμου Λεωνιδίου, έτσι θα ήταν και το χωριό μας αν η μεγάλη αγάπη των απανταχού Κρεμαστιωτών δε μεριμνούσε έγκαιρα να ενισχύσει το χωριό με εφόδια που τώρα τους καλοκαιρινούς μήνες του δίνουν ζωντάνια, ανοίγουν διακόσια σχεδόν σπίτια, η πλατεία γεμίζει κόσμο ενώ από παντού ακούγονται παιδικές φωνές.

Αυτό το θαύμα που πετύχαμε οι Κρεμαστιώτες για τη καλοκαιρινή περίοδο του χωριού σημαίνει πως μπορούμε να αντιστρέψουμε το κλίμα της ερήμωσης που δυστυχώς κυριαρχεί για μεγάλο διάστημα μετά τον Οκτώβρη.

Από την εκδρομή στο
Τούμπαλι

Μ.Δούνιας

Η ΚΡΕΜΑΣΤΗ ΤΩΝ ΑΝΤΙΘΕΣΕΩΝ... Η ΚΡΕΜΑΣΤΗ ΕΝΩΜΕΝΗ

Άλλο ένα καλοκαίρι στην Κρεμαστή τελείωσε γεμάτο από εμπειρίες και εικόνες που θα μας συντροφεύσουν όλο το χειμώνα που έχουμε μπροστά μας.

Το χωριό δείχνει ιδιαίτερα περιποιημένο και φροντισμένο παρά την οικονομική κρίση που περνά η χώρα. Τα νέα έργα δεν σταματούν, με τις πλακοστρώσεις και τις φωταγωγήσεις να μην έχουν τελειωμό. Κάποιες φορές είναι λίγο υπερβολικά και ανούσια αλλά ακόμη και σε αυτό φαίνεται η υπερβολική αγάπη και ο ζήλος που επιδεικνύουν οι Κρεμαστιώτες ώστε ο τόπος τους να μην υστερεί από τα διάσημα κεφαλοχώρια της Ελλάδας. Μία συνεργασία του δήμου, της εκκλησίας και των πολιτιστικών συλλόγων που διενεργούν αυτά τα έργα, θα βοηθούσε ώστε το χωριό να δείχνει ομοιογενές. Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί ο φωτισμός του χωριού... Η φωταγωγή του χωριού είναι κάτι παραπάνω από έντονη με διαρκώς αυξανόμενη τάση. Οι εποχές και το περιβάλλον μας, απαιτεί μείωση στην έκλυση ενέργειας και χρήση φιλικών μορφών ενέργειας. Σίγουρα όχι με ένα αιολικό πάρκο στα κατάφυτα βουνά μας... Αλλά για να μπορούμε να παλεύουμε γι' αυτό θα πρέπει να μειώσουμε τις αυξανόμενες απαιτήσεις μας σε ενέργεια.

Οι συζητήσεις που έλαβαν χώρα στο προαύλιο της εκκλησίας, βοηθούν στο να ακουστούν όλες οι απόψεις και να βρεθούν λύσεις για τα σημαντικά κυρίως προβλήματα που αντιμετωπίζει το χωριό. Για παράδειγμα, η κατά περιόδους μόλυνση των υδάτων είναι ένα θέμα που πρέπει να μας προβληματίζει καθώς αφορά την δημόσια υγεία. Αντίθετα η διάνοιξη ενός νέου δρόμου προς το Κυπαρίσσι φαντάζει ανυπόστατη και χωρίς χρησιμότητα. Η υπάρχουσα διαδρομή είναι εξαιρετική... εναλλακτικά υπάρχει η διαδρομή-μονοπάτι από το δάσος που αποτελούσε κάποτε την μοναδική διασύνδεση των δύο χωριών που χρησιμοποιούσαν οι πρόγονοί μας.

Οι Κρεμαστιώτες όταν είναι ενωμένοι μπορούν να καταφέρουν τα πάντα. Μπορούν να σβήσουν φωτιές... αλλά και να ανάψουν φωτιές όπως με την διοργάνωση εκδηλώσεων σαν αυτή στις 19 Αυγούστου. Όταν άνθρωποι αφιερώνουν λίγο από τον ελάχιστο χρόνο τους, φέρνουν εις πέρας τέτοιες εκδηλώσεις, όπου παρακολουθήσαμε λίγες στιγμές από τη ζωή στο χωριό παλαιότερα, παραδοσιακούς χορούς και στο τέλος πολύ ωραία ζωντανή μουσική μέχρι το πρωί. Σίγουρα μπορούμε και καλύτερα, και με την ανιδιοτελή προσφορά των πατριωτών μας μπορούμε να εμπλουτίσουμε το πολιτιστικό επίπεδο στις καλοκαιρινές βραδιές στην Κρεμαστή.

Το μέλλον της Κρεμαστής είναι πολλά υποσχόμενο και όλα αυτά χάρη στους ανθρώπους που αγαπούν το χωριό και μπορούν να συνεργαστούν παρά τις αντιξοότητες της εποχής.

Ιωάννης Π. Γκιουζέλης

ΑΙΜΟΔΟΣΙΑ ΚΡΕΜΑΣΤΗ 2011

Τα θερμά μας συγχαρητήρια στο σύλλογο Κρεμαστιωτών «Ο ΕΛΑΤΟΣ» που για ακόμα μια χρονιά συνέχισε το θεσμό της ΑΙΜΟΔΟΣΙΑΣ. Με πρωτοβουλία του τοπικού συλλόγου στο νοσοκομείο ΣΠΑΡΤΗΣ έχει δημιουργηθεί ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΙΜΑΤΟΣ ΚΡΕΜΑΣΤΗΣ, την οποία κάθε ΚΡΕΜΑΣΤΙΩΤΗΣ μπορεί να χρησιμοποιεί αίμα αν παραστεί ανάγκη.

Έτσι λοιπόν και φέτος στις 17-8-2011 πραγματοποιήθηκε η (καθιερωμένη πλέον) ΑΙΜΟΔΟΣΙΑ στο ιατρείο του χωριού με τη συμμετοχή 23 πατριωτών μας. Τους ευχαριστούμε θερμά και τους ευχόμεστε να είναι πάντα δυνατοί και υγιείς ώστε να μπορούν να προσφέρουν κάθε χρόνο το αίμα τους. Τα ονόματα των αιμοδοτών είναι τα εξής: 1)Κοσμά Ελένη, 2)Μαυρομικάλης Αντώνιος, 3) Νιάρος Δημήτριος, 4)Γκούνας Κωνσταντίνος, 5)Κουλούρης Κωνσταντίνος, 6)Ράπτης Παναγιώτης, 7)Λάββα Ματίνα, 8)Παρδάλη Ιωάννα, 9)Λαζαράκης Νικόλαος, 10)Λάββας Πήτερ, 11)Πουλάκης Παναγιώτης, 12)Παρδάλης Νικόλαος, 13)Κοσμάς Γεώργιος, 14)Βροχίδης Νικόλαος, 15)Τσιγκάρης Νικόλαος, 16)Παπαμιχαλόπουλος Ιωάννης, 17)Ταμβάκος Αντώνιος, 18)Παυλάκης Ιωάννης, 19)Καλκάνης Κωνσταντίνος, 20)Τσορομώκος Αντώνιος, 21)Πουλάκης Δημήτρης, 22)Τσορομώκου Κυριακή, 23)Καλκάνης Βασίλειος

Η συμμετοχή κυμάνθηκε στα ίδια επίπεδα με την περσινή χρονιά. Ευχάριστο γεγονός αποτελεί ότι στην πλειονότητά τους οι αιμοδότες ήταν νεαρής ηλικίας αποδεικνύοντας ότι η Κρεμαστή εκτός από παρόν έχει και μέλλον. Αξίζει να σημειωθεί, όμως, ότι ο αριθμός των αιμοδοτών φαντάζει μικρός, αν αναλογιστούμε το πλήθος των Κρεμαστιωτών που βρίσκονταν στο χωριό την δεδομένη περίοδο.

Ευχόμεστε και ελπίζουμε να συνεχιστεί ο θεσμός της ΑΙΜΟΔΟΣΙΑΣ και ο αριθμός των συμμετοχών να αυξάνει χρόνο με το χρόνο.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΡΕΜΑΣΤΙΩΤΩΝ ΑΘΗΝΑΣ
«Ο ΠΑΤΡΙΩΤΗΣ»

ΑΓΩΝΙΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΞΕΧΑΣΜΕΝΟ ΠΑΤΡΙΩΤΗ

Με αφορμή τη φωτιά στον Άι-Γιάννη ένωσα την ανάγκη να γίνω ενεργός πολίτης για να προστατέψω τον τόπο που έζησαν οι παπούδες μας και μεγάλωσαν οι γονείς μας. Τον τόπο που εμείς περνάμε όλα μας τα καλοκαίρια και συνεχίζουν τα παιδιά μας να απολαμβάνουν μέρες χαράς και ελευθερίας γνωρίζοντας νέους φίλους με διαφορετική κουλτούρα από διάφορα μέρη του κόσμου αλλά με κοινή συνισταμένη τον ίδιο τόπο καταγωγής.

Κάθε καλοκαίρι φθάνοντας στην Κρεμαστή περιμένω να δω εάν είμαστε όλοι πιστοί στο ραντεβού μας έτσι ώστε να περάσουμε άλλο ένα ευχάριστο καλοκαίρι. Έχω την αγωνία (η οποία διατυπώθηκε και στη συνάντηση των πατριωτών το καλοκαίρι στο προαύλιο της εκκλησίας) εάν θα είμαστε όλοι παρόντες μαζί με τα παιδιά μας τα οποία εγγυώνται το μέλλον της Κρεμαστής και ξεχνάω τον πρώτο πατριώτη που βλέπω πηγαίνοντας στο χωριό και τον τελευταίο που χαιρετώ φεύγοντας. Δεν τον ξεχνάω όχι γιατί δεν τον αγαπάω ή δεν τον έχω συνδέσει με το μέλλον της Κρεμαστής, αλλά γιατί θεωρώ ότι θα τον βρισκόμουν οπότε πηγαίνω στο χωριό να με περιμένει να με υποδεχτεί.

Αυτός ο πατριώτης είναι το δάσος το οποίο είναι ο γηραιότερος – ομορφότερος και πιο πιστός από όλους μας στο χωριό χειμώνα καλοκαίρι. Είναι επίσης η αφετηρία όλων των σχεδίων που κάνουμε για το μέλλον της Κρεμαστής γιατί χωρίς το δάσος θα είναι άλλο χωριό.

Βιώνοντας λοιπόν τη φωτιά στον Άι-Γιάννη ένωσα μεγάλη χαρά και τρόπο. Μεγάλη χαρά ένωσα γιατί είδα έμπρακτα την αγάπη του Κρεμασιώτη για τον τόπο του και την πυροσβεστική με τους δήμους να παίρνουν άριστα. Ένωσα χαρά γιατί η φωτιά ήταν σε θαμνώδη περιοχή με την καλύτερη πρόσβαση από δρόμους που θα μπορούσε να έχει μια φωτιά. Ένωσα χαρά γιατί φυσούσε αντίθετα από το δάσος. Ένωσα όμως και τρόπο γιατί η αγάπη του Κρεμασιώτη ήταν δυσανάλογη με την οργάνωση και την αποτελεσματικότητα που χρειάζεται να έχουμε σε αυτές τις περιπτώσεις. Ένωσα τρόπο γιατί σκέφτηκα τί θα γινόταν εάν η φωτιά ήταν στο δάσος μακριά από το δρόμο. Ένωσα τρόπο για το τι θα γινόταν εάν υπήρχαν παράλληλα και άλλες φωτιές στους δύο δήμους.

Μετά από τη χαρά και τον τρόπο ένωσα την ανάγκη να κάνουμε κάτι σήμερα που είναι νωρίς γιατί αύριο θα είναι αργότερα και μεθαύριο αργά. Θα κάνω κάποιες προτάσεις οι οποίες πιστεύω ότι μπορούν να γίνουν άμεσα και θα δημιουργήσουν έναν πυρήνα πυροπροστασίας του δάσους.

1. Δημιουργία εθελοντικής ομάδας πυροπροστασίας η οποία θα εκπαιδευτεί και θα περιλαμβάνει και οχήματα για τη μεταφορά των βυτίων
2. Αγορά εξοπλισμού πυρόσβεσης (Σκαπτικά εργαλεία-Στολές-Πριόνια κλπ)
3. Βυτία γεμάτα με νερό μαζί με αντλία και λάστιχο
4. Δημιουργία μη κερδοσκοπικής εταιρείας για την προστασία του δάσους η οποία θα μπορεί να χρηματοδοτείται από κρατικά και ευρωπαϊκά κονδύλια
5. Το διοικητικό συμβούλιο να αποτελείται από τους εκάστοτε προέδρους του χωριού και των συλλόγων
6. Με τη δημιουργία της εταιρείας θα μπορέσουμε να δημιουργήσουμε τις συνθήκες για πραγματική δασοπροστασία (Δρόμους-Δεξαμενές νερού στο δάσος)

Δηλώνω εθελοντής και μέλος της μη κερδοσκοπικής εταιρείας
ΠΑΡΔΑΛΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ ΤΟΥ ΛΕΩΝΙΔΑ

Παρέα νεαρών Κρεμασιωτών της δεκαετίας του '70

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ 2011

Ο σύλλογος των εν Αττική Κρεμασιωτών και φέτος το καλοκαίρι συνέχισε τις προσπάθειές του με στόχο την διατήρηση των εθίμων του χωριού μας. Ο στόχος για την ετήσια εξόρμηση στις εκτός χωριού ομορφιές του τόπου μας, έλαβε χώρα στη Ράχη του Τούμπαλι.

Η προσέλευση φέτος ξεπέρασε κάθε προσδοκία γεγονός που αναμφίβολα μας γεμίζει με δύναμη για τα επόμενα χρόνια. Δυστυχώς το κέφι και τα χαμόγελα διέκοψε απότομα η φωτιά στην περιοχή του Αϊ Γιάννη που όμως ευτυχώς κατασβήστηκε χάριν στις προσπάθειες Κρεμασιωτών αρχικά, και της Πυροσβεστικής Υπηρεσίας στη συνέχεια.

Πιστός στο ραντεβού του υπήρξε και ο θεσμός της αιμοδοσίας, σε συνεργασία με το νοσοκομείο της Σπάρτης. Ένα μεγάλο «ευχαριστώ» σε όλους τους εθελοντές αιμοδότες. Έπειτα ακολούθησε γόνιμη και δημιουργική συζήτηση στον προαύλιο χώρο της εκκλησίας παρουσία του Δημάρχου με θεματολογία γύρω από προβλήματα που απασχολούν την περίοδο αυτή το χωριό μας.

Τέλος, αξίζει να αναφερθεί η επιτυχημένη εκδήλωση που πραγματοποιήθηκε με τη συνεργασία των συλλόγων «Ελατος» και «Πατριώτης» όπου οι Νίκος Καλκάνης και Νίκος Μπαριάμης παρουσίασαν στιγμές από τη ζωή στην Κρεμαστή τις προηγούμενες δεκαετίες, τα επαγγέλματα που κυριαρχούσαν στο χωριό καθώς και τραγούδια και έθιμα των γάμων της εποχής εκείνης. Η βραδιά έκλεισε με την ορχήστρα του Ζαχαρία Καρούνη όπου διασκέδασε το χωριό με παραδοσιακά ακούσματα.

Να ευχηθούμε σε όλους τους Κρεμασιώτες υγεία, μακροήμερευση και καλή δύναμη ώστε να είναι κοντά στις προσπάθειες του συλλόγου μας.

Αντώνης Π. Ταμβάκος

Η ΦΩΤΙΑ ΣΤΟΝ ΑΗ-ΓΙΑΝΝΗ

Ένα από τα γεγονότα που σημάδεψαν το φετινό καλοκαίρι ήταν η πυρκαγιά στον Άη-Γιάννη, στις 18 Αυγούστου. Την ίδια μέρα έλαβε χώρα η καθιερωμένη πλέον ημερήσια εκδρομή της Κρεμαστής στα υπέροχα μέρη πέριξ του χωριού. Φέτος, λοιπόν, αποφασίσαμε να πάμε στη Ράχη του Τούμπαλι, όπου η συμμετοχή ήταν αθρόα.

Ξαφνικά, το μεσημέρι κάποιοι συγχωριανοί μας μας ενημέρωσαν ότι είχε ξεσπάσει φωτιά στο δρόμο προς τον Άη-Γιάννη. Προς στιγμήν, υπήρξε αναστάτωση, καθώς όλοι προσπαθούσαν να καταλάβουν τι συμβαίνει. Μόλις έγινε γνωστό ποια είναι ακριβώς η κατάσταση οι Κρεμασιώτες – σαν μια γροθιά – ξεκίνησαν, να πάνε στον τόπο της φωτιάς.

Μέσα σε λίγα λεπτά ένα κομβίο αυτοκινήτων είχε ήδη φτάσει στα μισά της διαδρομής. Φτάνοντας στον τόπο της πυρκαγιάς κανείς δε δίστασε. Πήρε ο καθένας ό,τι μπορούσε – κλαδιά – φτυάρια – και έπεσε στη μάχη με τις φλόγες. Ταυτόχρονα, οι εναπομείναντες – κυρίως οι γυναίκες φρόντιζαν να

προμηθεύουν με νερό τους υπόλοιπους.

Οι στιγμές ήταν κρίσιμες. Ο άνεμος, δυστυχώς, δεν ήταν διόλου ευνοϊκός, πράγμα που δυσχέραινε κατά πολύ τις προσπάθειές μας. Άλλαξε διαρκώς διεύθυνση, με αποτέλεσμα τόσο να αναζωπυρώνει τις κατασβεσθείσες εστίες, όσο και να δυναμώνει τη φωτιά, η οποία ξέφυγε από τον έλεγχό μας.

Ευτυχώς, η συμβολή της Πολιτείας στην κατάσβεση ήταν άμεση. Τόσο η Πυροσβεστική Υπηρεσία όσο και η ομάδα πυρόσβεσης του Δήμου έσπευσαν στον τόπο της πυρκαγιάς με πυροσβεστικά και υδροφόρα οχήματα. Ταυτόχρονα, αποφασίστηκε και η ρίψη επιβραδυντικού υγρού από πυροσβεστικά αεροσκάφη. Νιώθουμε πραγματικά την ανάγκη να τους ευχαριστήσουμε όλους θερμά για την αμέριστη βοήθεια και συμπαράστασή τους.

Λίγο πριν νυχτώσει καταφέραμε να τη θέσουμε υπό πλήρη έλεγχο. Κουρασμένοι αλλά χαρούμενοι και ικανοποιημένοι πήραμε το δρόμο για το χωριό. Νιώθαμε χαρούμενοι, που είχαμε συμμετάσχει σε κάτι τόσο σημαντικό και ταυτόχρονα ικανοποιημένοι που είχαμε λειτουργήσει ομαδικά, χωρίς δισταγμό για το τι ακριβώς έπρεπε να πράξουμε.

Οφείλουμε να ομολογήσουμε ότι ο ζήλος και η συμμετοχή όλων ήταν αξιομνημόνευτη. Νιώθουμε την ανάγκη να ευχαριστήσουμε όλους τους συγχωριανούς μας, γιατί συνέβαλαν – ο καθένας με τον τρόπο του – στην ευτυχή κατάληξη αυτού του συμβάντος. Πιστεύουμε ότι αυτό ήταν μια ακόμα απόδειξη ότι όλοι μαζί μπορούμε να πετύχουμε πολύ περισσότερα από ό,τι ο καθένας ξεχωριστά.

Και κάτι τελευταίο, αναρωτιόμαστε τι θα είχε συμβεί αν η πυρκαγιά εκδηλωνόταν ένα μήνα νωρίτερα, σε μια εποχή που το χωριό μας θα είχε λιγότερο κόσμο και αν ο άνεμος είχε κατεύθυνση προς το δάσος της Κρεμαστής. Πως θα μπορούσαμε να την αντιμετωπίσουμε;

Το συγκεκριμένο περιστατικό μας έδωσε αφορμή για περαιτέρω σκέψεις και περισσότερες δράσεις. Είμαστε ανοικτοί να ακούσουμε τις ιδέες και τις απόψεις σας για το πώς θα μπορούσαμε να δράσουμε ώστε να πετύχουμε το βέλτιστο αποτέλεσμα στην πρόληψη και καταστολή τέτοιων περιστατικών.

Νίκος Αν. Παρδάλης – Ελευθερία
Τουμπακάρη

ΟΜΑΔΑ ΚΡΕΜΑΣΤΙΩΤΩΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΒΕΣΗ ΤΗΣ ΠΥΡΚΑΓΙΑΣ ΣΤΟΝ ΑΗ-ΓΙΑΝΝΗ

Εποχή του τρύγου. Δεκαετία του '80